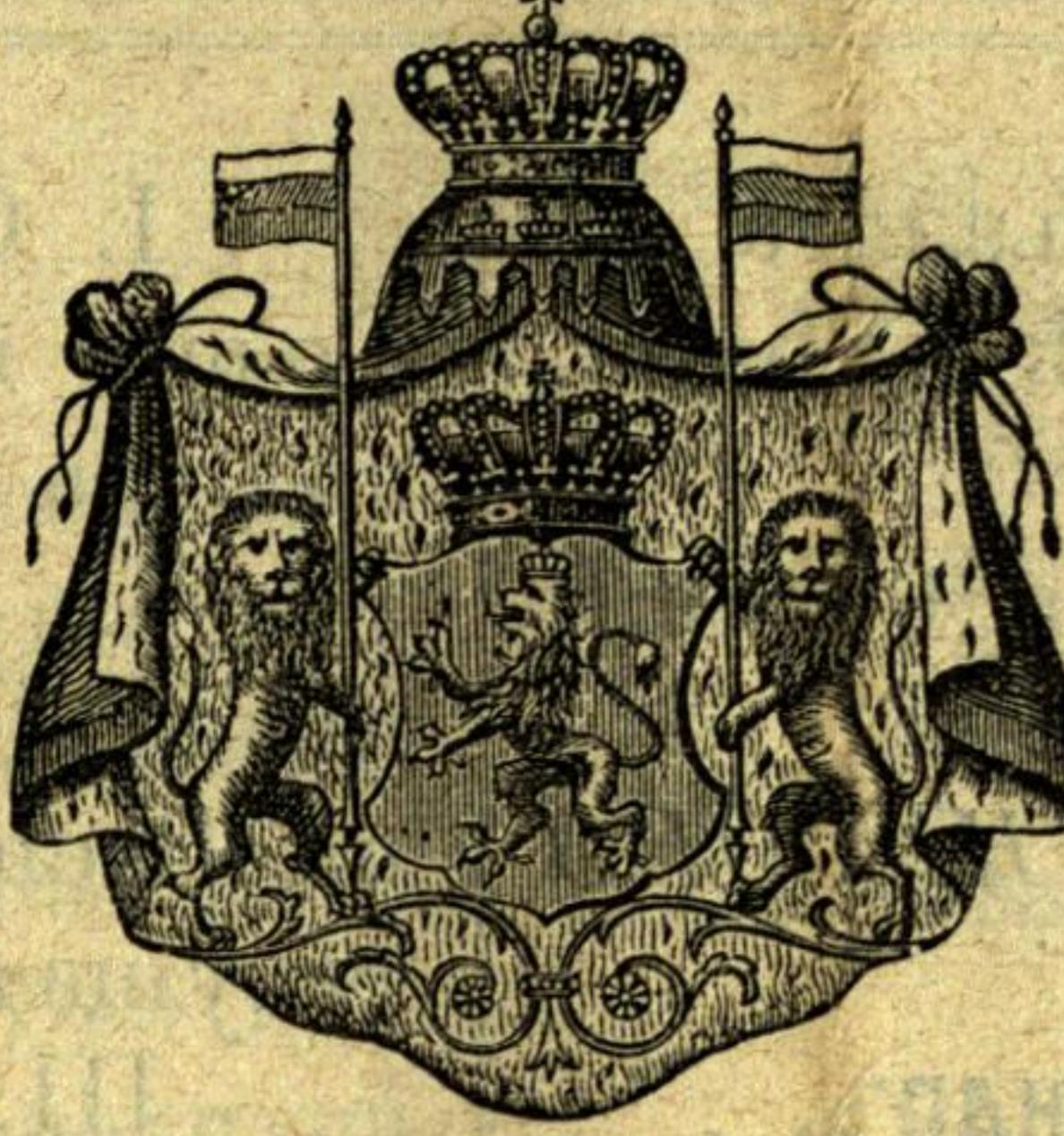

ДЪРЖАВЕНЬ

ВѢСТИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЬ ВѢСТИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСТИКЪ“

за въ Княжеството е 16 л. за повънъ съ прибавление на пощенските разноски.

ЗА ВСЯКАКИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{8}$ с. 30

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢСТИКЪ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, вторникъ 9 ноември 1882.

БРОЙ 128.

ОФФИЦИЯЛЕНЪ АЛЬ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№. 751.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Министъръ на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ му отъ 5 ноември подъ №. 27382,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да се вземе отъ суммата за непредвиденитѣ расходи по Министерството на Финанситѣ, § 3, ст. 4, отъ бюджета за настоящата финансова година триста четиредесетъ деветъ лева и четиредесетъ седемъ стот., за исплатение пригответвнитѣ 100,560 гербови марки отъ 15 стотинки.

Испълнението на настоящия указъ възлагаме на нашътъ Министъръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 5 ноември 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Министъръ на Финанситѣ Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негоно Височество.

№. 27382.

Господарю!

Съ ввеждането въ Княжеството закона за пощенските записи се появи нужда отъ гербови марки по 15 ст., съ които слѣдва да се облепватъ тѣзи записи. За тѣзи цѣль се заръчаха въ Петербургъ въ „Експедиція заготовленія господарственныхъ бумагъ“ 100,560 гербови марки отъ 15 стот., изготвлените на които експедицията, съ отношеніето си отъ 16 септември т. г. подъ №. 11384, съобщава, че струва кредитни рубли 138, 42 копейки, или 349 лева 47 ст. Особени сумми за приготовление гербови марки нѣма предвидени въ текущия бюджетъ, за което имамъ честъ да моля разрѣшението на Ваше Височество да се исплати горната сумма, триста четиридесетъ деветъ лева и четиредесетъ седемъ стот., отъ непредвиденитѣ расходи по Министерството на Финанситѣ, § 3, ст. 4, отъ бюджета за настоящата финансова година.

Ако Ваше Височество одобрявате това предложение, най покорно моля да подпишете тукъ приложения за тѣзи цѣли указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество, най покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 5 ноември 1882 година.

Подписалъ: Министъръ на Финанситѣ Г. Д. Начовичъ.

По Министерството на Общите Сгради.

УКАЗЪ

№. 752.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Управляющи Министерството на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията представено Намъ съ доклада му отъ 4 ноември 1882 год. подъ №. 1306,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Съдържанието на личния съставъ на Министерството на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията за мѣсецъ октомври т. год. да се отпусне отъ остатъците по § 16 ст. 6 отъ бюджета на Министерството на Финанситѣ за 1881 год. за построяване влагалища и ковчежничества.

II. Нашътъ Управляющи Министерството на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията се натоварва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 6 ноември 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Управляющи Министерството на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията: Д-ръ Г. Вълковичъ.

УКАЗЪ

№. 753.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Нашътъ Управляющи Министерството на Обществените Сгради, Земедѣлието и Търговията, представено Намъ съ доклада му отъ 27 октомври подъ №. 1229,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се внесе за разглеждане въ Държавний Съвѣтъ предложението за отпушкане отъ суммите на полупроценния сборъ 19720 лева за извършване освѣнъ разрѣшениетѣ съ укази подъ №. №. 21 и 577 постройки въ Варненското пристанище, слѣдующите допълнителни работи, а именно:

- 1) постилане съ калдъръмъ задната страна около митарствената магазия.
- 2) уравняване и постилане съ каманъ останалото празно място отъ съборения дървенъ покривъ предъ въхътото здание на митницата.
- 3) Събаряне сѫществуващата при входътъ отъ пристанището за въ града каменна врата на съборената крѣпостъ.
- 4) Доставяне 2 крана (елеватора) за вдигане на стоките, 2 кръга за обръщане, и 6 вагончета.

II Испълнението на настоящий указъ се възлага на Наштъ Управляющи Министерството на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 6 ноември 1882 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Управляющи Министерството на Общите Сгради, Земедѣлието и Търговията, Д-ръ Г. Вълковичъ.

По Военното Вѣдомство.

УКАЗЪ

№ 123.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

По предложението на Наштъ Министри на Войната и Вѣтрѣшнитъ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ имъ отъ текущиятъ октомврий подъ №. 180,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ

I. Съществуващите военно фелдшерски училища въ София и Варна по окончанието курса на 1-и февруари 1883 година да се закриятъ.

II. Съществуващето при Министерството на Вѣтрѣшнитъ Дѣла фелдшерско училище да премине въ вѣдѣнието на Военното Министерство съ остатъка отъ бюджета за текущата година, предназначенъ за съдѣржание училището.

III. Одобренитъ отъ Насъ новъ уставъ и штатъ да се въведе въ училището отъ текущата учебна 1882—1883 години.

Наштъ Министри Военни и на Вѣтрѣшнитъ Дѣла се натоварватъ съ испълнението на настоящиятъ указъ.

Издаденъ въ гр. Русе на 23 октомври 1882 г.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписали: Министъ на Вѣтрѣшнитъ Дѣла отъ Генералния Штабъ, Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Военниятъ Министъ отъ Генералния Штабъ, Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Докладъ до Негово Височество.

№ 180.

Господарю!

За снабдяване войската съ нисши медицински персоналъ, медицински филдшери, бѣха открити врѣменни военни фелдшерски училища въ София и Варна, които вече дадоха два випуска и третия предстои въ февруари идущата година. Съ тѣзи три випуска първата нужда отъ фелдшери за войската се посрещна, а сѫщо отъ тѣхъ ще се образува и достаточенъ запасъ, тѣй щото за напрѣдъ нужда отъ съществуванието на казаннитъ училища, съ усиленъ краткосроченъ випускъ, не се има. Но армията за напрѣдъ ще има нужда отъ постоянно попълняване съ добре обучени фелдшери, за това являва се нужда за постоянно едно фелдшерско училище съ опредѣлено число ученици. Такова съществува при Министерството на Вѣтрѣшнитъ Дѣла. Тѣй като отъ послѣднегото Министерството на Вѣтрѣшнитъ Дѣла нѣма особено нужда, то споредъ заключението на Върховния Медицински Съвѣтъ и съ взаимно наше съглашение, казанното училище може да премине въ Военното вѣдомство съ изработения отъ Медицински Съвѣтъ новъ уставъ. Заради това честъ имаме най смиренно да молимъ Ваше Височество да благоволите и одобрите слѣдующите наши предложения:

I. Съществуващите военно-фелдшерски училища въ София и Варна по окончанието курса на 1 февруари 1883 год. да се закриятъ.

II. Съществуващето при Министерството на Вѣтрѣшнитъ Дѣла фелдшерско училище да премине въ вѣдѣнието на Военното Министерство съ остатъка отъ бюджета за текущата година, предназначенъ за съдѣржание училището.

III. Да се одобри и введе въ училището новия приложение уставъ и штатъ отъ текущата учебна 1882—1883 година.

Ако на Ваше Височество ще бѫде благоугодно да утвѣрдите упоменутитъ ни приложения, умоляваме за подписванието подносимия при това указъ.

Сме, Господарю, на Ваше Височество най покорни и вѣрни служители.

Подписали: Министъ на Вѣтрѣшнитъ Дѣла отъ Генералния Штабъ, Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Военниятъ Министъ отъ Генералния Штабъ, Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Негово Височество въ г. Русе на 30 октомври 1882 год. изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№. 124.

Назначава се: Командира на Плѣвненската №. 6 дружина подполковникъ Подвальнюковъ — за командиръ на Русенската №. 23 дружина.

Подписалъ: Военниятъ Министъ отъ Генералния Штабъ Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№. 217.

На 23 октомври правихъ смотръ на стрѣлбата на ротнитъ командири и младшиятъ офицери отъ 1, 5 и 6 дружини. Резултатътъ на стрѣлбата въ общо бѣха удовлетворителни, за което обявявамъ своята признателностъ на началника на Западния Воененъ Отдѣлъ полковника Логинова, на г-да дружиннитъ командири и на всичките г-ди офицери.

София, 30 октомври 1882 год.

Подписалъ: Военниятъ Министъ отъ Генералния Штабъ Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№. 218.

Тѣй като състоящето при Военното Министерство инженерно отдѣление за предаване на всичките постройки въ ново-учрежденото Министерство, отъ 1 януарий идущата година ще бѫде освободено отъ тѣзи работи, — то като се предполага да се съкрати състава на това отдѣление до крайнитъ предѣли, — предписвамъ: по всичките произвѣдени строителни работи да се съставятъ пълни смѣтки съ оправдателни документи за исхарчването на отпуснатитъ пари, съ надѣлѣжащите при това планове, чѣртежи, смѣтки и къмъ 1-то число на януарий мѣсецъ да ми се представятъ.

София, 30 октомври 1882 год.

Подписалъ: Военниятъ Министъ отъ Генералния Штабъ Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№. 219.

Състоящия въ прикомандироване къмъ Военното Министерство да испълнява длѣжностъ помощникъ на началника на отдѣлението отъ Тетевенската №. 5 дружина поручикъ Марковъ, се откомандирова къмъ мястото на своето служение.

Смѣтамъ за дѣлгъ да изразж на поручика Маркова моята благодарностъ за твърдъ полезната му служба въ званието помощникъ на началника на домакинското отдѣление.

София, 1 ноември 1882 година.

Подписалъ: Военниятъ Министъ отъ Генералния Штабъ Генералъ-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№ 211

За да се опредѣли и точно да се изесни въ всичките подробности всичкото рѣшително артилерийско имущество, което се намира както въ складовете при частите на войската, така сѫщо и въ складовете отъ артилерийското вѣдомство, споредъ показаното въ приложенитѣ тукъ вѣдомости,¹⁾ предписвамъ, щомъ се получи настоящия, веднага да се съставятъ комисии въ всичките дружини, подъ предсѣдателството на дружинните командири и членове единъ ротенъ командиръ и единъ младши офицеръ.

За да се повѣрятъ складовете отъ артилерийското вѣдомство, съставлява се комисия подъ предсѣдателството на дружинния командиръ на онази дружина, която е расположена въ сѫщия градъ, гдѣто се намира складъ, отъ сѫщата дружина, ротенъ командиръ, младши офицеръ и единъ офицеръ отъ артилерийската, назначенъ по распореждането на началника на артилерията.

Като вземамъ въ внимание, че въ г. г. София и Русе сѫ расположени по нѣколко дружини, то предсѣдателъ на комисията за повѣряване складовете отъ артилерийското вѣдомство, се назначава въ Русе командира на Шуменската №. 19 дружина, въ София командира на Тетевенската №. 5 дружина.

Комисиите при частите на войската, като пристигнатъ къмъ работата, ако намѣрятъ въ ревизуемиятъ складъ собствено артилерийско имущество, по вѣдомостта №. 1²⁾ то немедлено телеграфирватъ за това въ Военното Министерство за да се командирува артилерийски офицеръ.

Комисиите водятъ най подобна опись на всичкото намѣreno имущество, като показватъ какво и въ какъвъ видъ е намѣreno. Ако се намѣрятъ въ складовете, освѣнъ артилерийско имущество и други предмети, като напр. вѣти музикални инструменти, барабани, сѣда, конеко снаряжение и т. п., то на тѣзи се съставлява особенна опись.

Като се доведе въ извѣстност горѣспоменжтото имущество, съставените описи трѣбва да бѫдатъ представени въ Военното Министерство, вторитѣ екземпляри отъ тѣзи описи да се пазятъ въ частите.

Забѣлѣзано е, че понѣкогашъ артилерийското имущество (топове, лафети, пушки и т. п.) пазатъ се вѣнъ отъ складовете, тѣй да кажж, случайно.

На длѣжността на комисията възлагамъ да внесе въ описите си и такива премѣти, като покаже гдѣ се намиратъ тѣ.

За точното испѣлнение на всичко горѣказано комисиите отговарятъ предъ закона. Командирите на артилерийския полкъ и на отдѣлението отсега да назначатъ офицери, които да ги снабдяватъ немедлено съ прогонни пари, щомъ ги потрѣбватъ дружинните командири.

София, 27 октомври 1882 год.

Подписанъ: Военний Министръ отъ Генералний Штабъ
Генераль-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

ПРИКАЗЪ

№ 212.

По моя докладъ Негово Височество на 16 текущий октомври благоволи да заповѣда:

1. Да се сформира 8 сантиметрова далнобойна батарея съ осаденъ при нея паркъ, споредъ приложения тукъ штатъ;³⁾

2. Осадната рота да се упраздни, и

3. Длѣжността — изучванието дѣйствията отъ осадните топове, да се възложи, както на чиновниците отъ двѣтѣ далнобойни батареи, така и на офицерите и нижни чинове отъ артилерийския полкъ и отдѣлението, които всяка година се прикомандиратъ.

Приведението въ испѣлнение този приказъ, въ отношение на сформироването батареята, расформироването осадната рота, така сѫщо всѣка годишното командирание

¹⁾ Вѣдомоститѣ сѫ распратени въ частите на войската.

²⁾ Вѣдомоститѣ сѫ распратени въ частите на войската.

³⁾ Штата е распратенъ по Военното вѣдомство.

офицери отъ полка и отдѣлението за изучване дѣйствията отъ осадните топове, възлагамъ на началника на артилерията, но тѣй щото всичките направени распореждания да бѫдатъ представени на мое утвърждение.

София 29 октомври 1882 година.

Подписанъ: Военний Министръ отъ Генералний Штабъ
Генераль-Майоръ Баронъ Каульбарсъ.

Отъ Министерството на Правосѫдието.

ОКРѢЖНО

№ 4210.

До всичките Г. г. предсѣдатели на окрѣжните и апелативните сѫдилища и на Върховния Кассационенъ Съдъ а, за свѣдѣніе до Г. г. прокурорите и мировите сѫдии.

Системата на съставителната процедура, както и новите начала, на които е основано сѫдебното дѣло у насъ, станахъ причина щото, при явяването си въ сѫдилищата, страните да се представляватъ повечето пѫти отъ адвокати, които да защищаватъ интересите и личността имъ.

Това състояние на сѫдебното дѣло даде поводъ да се завѣждатъ безчислено множество адвокатствующи, които повечето пѫти, макаръ и неспособни едно прошение да напишатъ, се наематъ да защищаватъ интересите на селени и граждани, и съ своето по-голѣмо невѣжество, а въ нѣкой случай и недобросъвѣтностъ, експлоатиратъ населението и опропастяватъ дѣлата имъ.

Доста случаи има, които сѫ увѣрили Министерството, че страните, макаръ и да сѫ имали пълно право, сѫ изгубвали и губятъ процесите си, не отъ друго, но само отъ невѣрство или недобросъвѣтността на адвокатина, който имъ е водилъ дѣлото. И при всичко това тѣзи адвокати оставали и оставатъ ненаказани, защото нѣма положителъ законъ, по който да се преслѣдуватъ и наказватъ, и така имъ се дава пълна възможностъ да правятъ нови жертвии изъ между сѫдящите се, които не сѫ въ състояние да знаятъ кому могатъ да повѣрятъ защитата на правата си и на честта си.

Това състояние на работите е подбудило Министерството да вземе нуждните мѣрки, щото като предоставя на способните лица да испѣлняватъ това благородно поприще — адвокатството — отъ друга страна да защити публиката отъ експлоатирането на невѣжественни и недобросъвѣтни лица, които тѣрсятъ въ адвокатството лесно и правдоподобно средство за да си създадутъ положение, което не е никакъ съобразно нито съ способностите имъ, нито пакъ съ трудътъ, когото тѣ полагатъ за това. За тази цѣль е предвидена въ новото сѫдоустройство особенна глава: за адвокатите.

Споредъ тѣзи распорѣждания въ всѣкой сѫдебенъ окрѣгъ, за всѣко място ще се назначаватъ толкова само адвокати, колкото нуждата ги изиска, щото при всяко сѫдилище да се дава по-бѣрътъ ходъ на дѣлата, и въ сѫщото време адвокатите да могатъ да получаватъ достатъчно и прилично съ положението имъ възнаграждение за упражнението на тѣхното занятие.

Вслѣдствие на това Министерството моли Г. г. предсѣдателите да побѣрятъ и да му съобщатъ чрезъ представления, за числото на необходимите за успѣха на сѫдебното дѣло въ повѣренните тѣмъ сѫдилища адвокати, като се распорѣдятъ по слѣдующий начинъ.

Въ София г. предсѣдателя на Кассационното сѫдилище, ще свика членовете и прокурорите отъ това сѫдилище, отъ апелативното и окрѣжното; въ Русе предсѣдателя на апелативното сѫдилище, ще свика членовете и прокурорите отъ апелативното и окрѣжното сѫдилища; въ другите градове, гдѣто има окрѣжни сѫдилища, предсѣдателя ще свика членовете и прокурорите при подвѣдомственото нему сѫдилище и въ общо распоредително събрание, всѣко едно ще разиска подробно въпроса и ще представи въ Министерството на Правосѫдието своеото мнѣніе за нуждното число адвокати за всѣко едно отъ тия

*

мѣстности, и станжлитѣ по тоя предмѣтъ постановления г-да предсѣдателитѣ ще иматъ добрината да представятъ най късно до 15 денѣ отъ денѣтъ на получаването настоящето окръжно.

София, 5 ноември 1882 година.

Министър на Правосѫдието: Д. Грековъ.
Главенъ Секретарь: П. В. Горбановъ.
Началникъ на отдѣлението: П. П. Карапетровъ.

Отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла.

СЪОБЩЕНИЕ.

Въ членъ 101 отъ избирателниятъ законъ сѫ турени погрѣшино членовете 87, 88, 89 и 90, които не се приспособяватъ за изборите на представители въ Народното Събрание, а само за изборите за окръжните съвети. Че това е тѣй ясно се показва отъ последующий 102 членъ, който би билъ съвършено излишънъ, ако горните членове се относеха и до изборите за представители въ Народното Събрание. Въ сѫщия членъ 101 въ печатните брошюри на закона е пропустножътъ чл. 86 Окончателно членъ 101 ще гласи така „членовете: 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86 се приспособяватъ тоже въ тия избори.

Въ членъ 93 отъ сѫщия законъ е станала една типографическа погрѣшка, погрѣшка, която измѣнява смисъла на членътъ; членътъ трѣбва да гласи тѣй: „Могжть да бѫдѫтъ избрани за представителъ: Избирателетъ които се навършили тридесетъ годишната си възрастъ, които знаять да четатъ и да пишатъ свободно, които иматъ мѣстожителството въ окръжието или (а не и) притѣжаватъ недвижими имущества сами или задружно съ другого“.

Това се показва ясно отъ обясненията дадени въ доклада който е обнародванъ при сѫщия законъ.

София, 8 ноември 1882 година.

НЕОФИЦИЯЛЕНЪ АГЪЛЪ.

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

изработенъ въ Министерството на Правосѫдието подъ редакцията на бившия Министър на Правосѫдието Теохарова.

СЪДЕБНИ ЗАКОНИ.

УГЛАВНО СЪДОПРОИЗВОДСТВО.

(Продължение отъ брой 127).

ГЛАВА ОСМА.

За протоколитѣ на предварителното слѣдствие.

424. За всѣко отъ главните дѣйствия на престъплениято се съставя отдѣленъ протоколъ.

425. Протоколътъ се съставя така що, отъ него ясно да се вижда: отъ кого, кога, гдѣ и какви именно слѣдствени дѣйствия сѫ произведени; кой се е находдалъ въ качество на страна; поеменитъ и вѣщите людъ; що се е открило отъ тия дѣйствия и какви сѫ били забѣлѣжките и възраженията на участвуващи въ дѣлото лица или на поеменитѣ.

426. Въ протокола на распитването се означаватъ:
1) распитанитѣ лица, а така сѫщо и находящите се при распитването въ качество на страни;

2) отговорите на распитанитѣ лица, и

3) забѣлѣжките на обвиняемий или възраженията му, когато сѫ распитвани свидѣтелитѣ.

427. Протоколътъ се подписва отъ всичките означени въ заглавието му лица. За безкнижните се подписватъ, по устната имъ молба, тия, на които тѣ довѣряватъ.

428. Протоколътъ се прочита на всичките лица, които има да го подпишатъ. Ако нѣкой отъ тѣхъ нещѣ, или не може да го подпише, причината за това се обяснява въ протокола.

420. Освѣнъ случаите, които сѫ означени именно въ този законъ, слѣдователътъ съставя особни постановления само тогава, когато това е необходимо за да се обясни ходътъ на слѣдствието или на разпорѣждението на слѣдователя.

430. Въ постановленията се означаватъ както врѣмето когато сѫ съставени, така и законните поводи и основания, които сѫ вземени въ слѣдствието на дѣйствието. Постановленията, съ исключене на случаите, показани въ 396 статия, се подписватъ само отъ слѣдователя.

431. Остъргвания въ протокола и въ постановленията на слѣдователя се не позволяватъ; но явни поправки и допълнения могжтъ да се правятъ, съ условие обаче, че за тѣхъ ще се спомене преди да се подпише протокола или постановлението.

432. По молбата на участвуващите въ дѣлото лица, слѣдователътъ имъ дава преписи отъ протоколите и постановленията: на обвиняемий безплатно, а на частни обвинители или граждански ищещъ — за установлена плата.

ГЛАВА ДЕВЕТА.

За сключването на слѣдствието.

433. Слѣдъ като се свърши предварителното слѣдствие, съдебниятъ слѣдователъ предявява на обвиняемий, ако той иска, слѣдственното производство и го пита: желае ли той да представи още нѣщо за свое оправдание.

434. Ако обвиняемийтъ покаже нѣкакви нови обстоятелства, слѣдователътъ е длѣженъ да провѣри ония отъ тѣхъ, които могжтъ да имѣтъ влияние въъ рѣшението на дѣлото.

435. Подиръ това слѣдователътъ обявява на всичките участвуващи въ дѣлото лица, че слѣдствието е сключено и препровожда всичкото производство на прокурора или на неговия помощникъ.

436. Задържените отъ слѣдователя лица, ако тѣ, презъ врѣмето на слѣдствието сѫ били държани въ околията, препровождатъ се въ окръжниятъ градъ за държане въ тъмницата.

437. Книжката, които се отнасятъ до слѣдствието, се съшиватъ на редъ, споредъ врѣмето когато сѫ били съставени или получени, турятъ се на страниците имъ числа, приподписватъ се по листовете, провѣряватъ се и се подпечатватъ отъ слѣдователя. За тия книжки се прави опись и въ него се означава при какъвъ листъ на дѣлото се находка всяка отъ тѣхъ.

438. Ако отъ слѣдствието се открие, че дѣлото е не подсѫдно на окръжниятъ съдъ, слѣдователътъ, като увѣдоми за това прокурора или неговия помощникъ, испраща производството на слѣдствието по принадлежностъ.

ГЛАВА ДЕСЕТА.

За отговорността на полицейските чинове и съдебните лѣкарни по слѣдственни дѣйствия.

439. Съ дѣйствията си по производството на предварителното слѣдствие, полицията трѣбва да дава дѣятелно пособие на съдебните слѣдователи и на лицата отъ прокурорскиятъ надзоръ за да се раскриятъ обстоятелствата на дѣлото, безъ да си позволява нито бавностъ, нито привишение или бездѣйствие на властъта.

440. Въ случай на недоумѣние по испълняването на поръчките, които имъ се предлагатъ отъ лицата на прокурорскиятъ надзоръ или отъ съдебните слѣдователи, полицейските чинове искатъ разяснения отъ тогози, отъ когото имъ е възложено поръчването.

441. Полицейските чинове, както градските, така и селските, за упушчания и безредия по слѣдственната част, се привличатъ на отговорностъ отъ прокурора, подъ надзора на когото се е произвеждало слѣдствието. Като има предъ видъ важностъта на упушченията и безредията, прокурорътъ или самъ изобличава нередовните лица, или предлага дѣйствията имъ за усмотрѣніе на тѣхното непосрѣдствено началство.

442. Ако прокурорътъ признае, че както градските, така и селските полицейски чинове сѫ допуснѣли, когато

се испълнявали възложените имъ обязанности по слѣдствената часть, важни безредия или злоупотрѣбления, той влѣзва въ спошение съ тѣхното началство за предаванието имъ подъ законна отговорност.

443. Въ случай на разномислие между прокуроритѣ и началството на обвиняемитѣ за отговорността имъ по безредията или злоупотрѣблениета, дѣлото приема по-нататко движене по редътъ, който е определенъ отъ правилата за сѫдопроизводството по престъпленията на длѣжността.

444. Сѫдебниятъ лѣкаръ, който не е испълнилъ своите обязанности по слѣдствието, привлича се на отговорност отъ прокурора, подъ надзора на когото се е произвождало слѣдствието.

445. Както за налагането дисциплинарни взыскания на сѫдебните лѣкари, така и за редътъ по предаването имъ на сѫдъ за противозаконни дѣйствия по слѣдствената часть, пазътъ се горвизложенитѣ правила на това постановление, относително обвиняемитѣ по тая сѫща часть полицейски чинове, съ тая само разница, че по всичкитѣ специални или технически въпроси прокурорътъ трѣба да поискава предварителното заключение на надлежашето медицинско началство.

ГЛАВА ЕДИНАДЕСЕТА.

За редътъ на потъжваньето срѣчу слѣдственитѣ дѣйствия.

ОТДѢЛЕНИЕ ПЪРВО.

Редътъ за подаваньето на жалбитѣ.

446. Участвующите въ дѣлото лица могатъ да подаватъ жалби противъ всѣко слѣдствено дѣйствие, което нарушила или стѣснява тѣхните права.

447. Свидѣтелитѣ, вѣщите люде, поручителитѣ, поеменитѣ и другитѣ призовани при слѣдствието лица могатъ да подаватъ жалби само срѣчу притѣсненията и неправилните глоби, на които тѣ сами сѫ били подвъргнати при слѣдствието.

448. Жалбитѣ противъ дѣйствията на полицията се подаватъ на прокурора, а срѣчу дѣйствията на слѣдователя, които сѫ направени по негова собственна власт, или по предложение на прокурора или неговий помощникъ — въ окръжниятъ сѫдъ.

449. Жалбитѣ могатъ да се подаватъ и преди да постъпятъ дѣлото въ сѫдъ.

450. Жалбитѣ могатъ да бѫдатъ писменни или устни. Устните жалби се внасятъ въ протокола.

451. На обвиняемий, който е вземенъ подъ стража, въ случай, че заяви желание да подаде жалба, предоставятъ му се всичкитѣ необходими за това способи.

452. Всѣка жалба, за да бѫде представена гдѣто трѣба, подава се на онова длѣжностно лице, срѣчу дѣйствията на което тя се подава. Подавачътъ на жалбата може да иска да му се даде расписка за приеманьето ѝ.

453. Подадената жалба, съ надлежашето по нея обяснения, трѣба да бѫде испратена по принадлежност въ продължението на три дни отъ врѣмето на подаванието ѝ, а въ случаите, кога жалбата се подава срѣчу лишаваньето отъ свободата, — въ продължението на едно денонсионие.

454. Подаваньето на жалбата, докѣ да се разрѣши тя, не спира нито производството на слѣдствието, нито испълнението на отдѣлните слѣдственни дѣйствия.

ОТДѢЛЕНИЕ ВТОРО.

Редътъ за разглежданьето на жалбитѣ.

455. Сѫдъ приеманьето на жалбата заедно съ обясненията за нея, сѫдътъ, не по-късно отъ първий присъдъ, пристига за да я разрѣши въ распорѣдително засѣдание.

456. Предмѣтътъ на жалбата и всичкитѣ относящи се къмъ нея свѣдѣнія се докладватъ отъ единого отъ членовете на сѫда.

457. Когато се разрѣшаватъ жалбитѣ, поискваньето на слѣдственитѣ актове се допушта само въ ония крайни

случаи, кога безъ това е невъзможно да се обежди подадената жалба.

458. Подавателитѣ на жалбитѣ се попушчатъ да дадутъ предъ сѫда устни обяснения, ако сѫ се явили.

459. Преди да се разрѣши жалбата, изслушва се заключението на прокурора.

460. Послѣдовавшето по жалбата опредѣление се внася въ протокола, съ показание на приеменитѣ отъ сѫда основания за разрѣшението ѝ.

461. Ако сѫдътъ признае за необходимо да предаде почижкото слѣдствие на другъ слѣдователъ, то въ опредѣлението се означава, съ обяснение на причинитѣ, кои отъ слѣдственитѣ дѣйствия се признати за недѣйствителни и подлежатъ на подновяванье.

462. Постановеното отъ сѫда опредѣление се обявява на приносящия жалбата и безотлагателно се испълнява.

463. Подавачътъ на жалбата може да моли за да му се даде преписъ отъ опредѣлението. Тая просба трѣба да бѫде удовлетворена въ продължението на три дни.

РАЗДѢЛЪ ТРЕТИЙ

За редътъ на предаваньето подъ сѫдъ.

ГЛАВА ПЪРВА.

За дѣйствията на окръжниятъ сѫдъ и на находящий се при него прокуроръ.

464. Сѫдъ като получи предварителното слѣдствие, прокурорътъ на окръжийтъ сѫдъ е длѣженъ да разгледа:

1) подлежи ли дѣлото подъ вѣдомството на прокурорската власт;

2) слѣдствието произведено ли е съ надлежашата пълнота, и

3) трѣбва ли да се предаде обвиняемий подъ сѫдъ, или пъкъ дѣлото му трѣбва да се прекрати или да се спрѣ.

465. Дѣло, което е възникнало по редътъ на частно обвинение, не се исключава отъ вѣдомството на прокурора, ако отъ слѣдствието се е открило такова престъпно дѣяние, което подлежи на преслѣдане отъ прокурорската власт; но ако предметътъ на слѣдствието е престъпно дѣяние, подлежаща на преслѣдане по частенъ редъ, то обязанността на прокурора се ограничава само въ предаване на дѣлото въ надлежашето сѫдебно учреждение.

466. Въ случай на очевидна непълнота въ произведеното слѣдствие, непредставляюща възможност да се състави правилно заключение за сѫществото на дѣлото, на прокурора или на неговия помощникъ се предоставя право или да поискава допълнителни свѣдѣнія, или да повърнѣтъ дѣлото за допълнение.

467. Открититѣ, при изслѣданьето на нѣкое злодѣяние или престъпление, противозаконни дѣйствия, на лица, които не сѫ участвували въ това злодѣяние или престъпление, не могатъ да дадутъ поводъ да се повърне дѣлото за допълнение, но трѣбва да станатъ предметъ на особно слѣдствие.

468. На прокурора или на неговия помощникъ се за прѣщава, подъ страхъ на законна отговорност, да спиратъ вървежътъ на дѣлото за допълнение на слѣдствието съ несѫществени свѣдѣнія.

469. Ако при съвокупността на престъпленията на обвиняемий, най важното отъ тѣхъ е напълно изслѣдано, а за откриване на обстоятелствата на по-маловажното престъпно дѣяние е необходимо, продължително врѣме, сѫдъ като си свърши слѣдствието за по-важното престъпление може да се даде по-нататашенъ ходъ, когато за помаловажното дѣяние нѣма прѣдъ видъ нито съучастници на обвиняемий, нито гражданска иска за възнаграждение.

470. Ако престъпното дѣяние е извършено отъ нѣколко лица, то, макаръ че нѣкои отъ тѣхъ и да не сѫ още извѣстни или открити, може да се даде по-нататашно направление на слѣдствието за тия обвиняеми, относително до които всичкитѣ обстоятелства на дѣлото сѫ приведени въ ясностъ.

471. Прокурорътъ или неговия помощникъ сѫ обявени да даватъ показани отъ закона ходъ на всѣко слѣд-

ствие, въ продължение на десетъ дни, отъ връмто на получването му.

472. Съ собствената си власть прокурорът не може да измѣни редътъ за подсѫдността на дѣлото, макаръ и да е получило то незаконно направление, нито да прекрати или да спрѣ слѣдствието по неоснователность на обвиняемите или по други законни причини, нито да раздѣля предметът на изслѣдането, които иматъ свързка помеждуси (469 и 470 ст. ст.), но своето заключение за това предлага на сѫда, при когото се нахожда той.

473. Заключението на прокурора за предаване на обвиняемий подъ сѫдъ се излага въ форма на обвинителът актъ, въ който трѣбва да сѫ означени:

1) събитието, което заключава въ себе си признаци на престъпно дѣяние;

2) връмто и мѣстото, гдѣто е извършено престъпното дѣяние, до колкото това е известно;

3) името, презимето, прѣкорътъ, званието и родината на обвиняемий;

4) сѫщността на доказателствата и уликитъ, които събрани по дѣлото противъ обвиняемий, и

5) опредѣление по закона: на кое именно престъпление или злодѣяние съответствува признаниетъ на разглеждаемото дѣяние.

474. При обвинителниятъ актъ прокурорътъ прилага списъкъ за лицата, които по негово мнѣніе, трѣбва да се призоваватъ при сѫдебното слѣдствие.

475. Ако по нѣкое дѣло, или по дѣла, които сѫ тѣсно свързани, прокурорътъ признае единъ обвиняемъ или нѣкое негово дѣяние за подлежащи на сѫда, а други обвиняемъ или друго дѣяние на тоя обвиняемъ — неподлежащи на сѫда, то обвинителниятъ актъ и заключението за прекратяването по другитъ предмети, той предлага едноврѣменно на сѫда,

476. Къмъ предложението на прокурора, за по-нататшното направление на дѣлото, всѣкога се прилага всичкото първообразно слѣдствие, макаръ че прокурорътъ или неговъ помощникъ е полагалъ да даде понататашенъ ходъ на това слѣдствие само въ отношение къмъ най-важното престъпно дѣяние на обвиняемий, или въ отношение само къмъ открититъ участници въ злодѣянието или престъпленето.

477. По дѣла, които се произвождатъ по редътъ на частно обвинение, обвинителниятъ актъ се замѣнява съ жалбата на частниятъ обвинителъ.

478. Слѣдъ заключението на прокурора за да се прекрати дѣлото, окръжниятъ сѫдъ разглежда слѣдствието само въ отношение къмъ тия лица, които сѫ привлечени къмъ отговорностъ споредъ обвинителниятъ актъ. Когато сѫдътъ не е съгласенъ съ мнѣнието на прокурора за прекратяването на слѣдствието, въпросътъ за това се представя на апелативниятъ сѫдъ да го разрѣши въ гражданското си отдѣление.

479. Ако апелативниятъ сѫдъ се съгласи съ мнѣнието на окръжниятъ сѫдъ, той съставя опредѣление за предаване на сѫда лицата, въ отношение на които прокурорътъ е предлагалъ да се прекрати дѣлото. Това опредѣление трѣбва да бѫде съставено така, щото да може съ него напълно да се замѣни обвинителниятъ актъ.

480. Слѣдъ прекратяването на слѣдствието дѣлото може да се възстанови отъ сѫда само въ слѣдующите случаи:

1) кога, слѣдъ прекратяването на слѣдствието, по недостаточни доказателства, сѫ се открили нови доказателства;

2) кога дѣлото е прекратено по причина че не е имало жалба отъ страна на частниятъ обвинителъ, се възбуди по установени отъ закона редъ.

3) кога, слѣдъ прекратяването на дѣлото, за неразгледанитѣ отъ граждански или духовни сѫдъ въпроси, които обуславяватъ угловното преслѣданье, тия въпроси се разрѣшаватъ въ смисълъ, който допушта такова преслѣданье.

(Слѣдва).

Телеграмми.

Търново, 4 ноемврий 1882 год.

Министру на Вѫтрѣшните Дѣла.

Снощи около 8 часа отъ самъ Бѣла на единъ часъ разстояние 4 души разбойници нападнали пѣтници, които возилъ отъ Русе за Търново пайтонджията Кънчо. Ранили пайтонджията съ револвера, зели му коня, конски чулове, 8 рубли и отишъли съ пайтона му до Куюнски бродъ на река Бѣла, гдѣто оставили Кънча съ пайтона му, а тѣ отишъли въ гората. Мърки за улавяне зети. 6273

И. д. управитель Марковъ.

Търново, 6 ноемврий 1882 год.

Министру на Вѫтрѣшните Дѣла.

На 4 того около 3 часа вечеръ 5 человѣка разбойници се явили между селата Лефеджий и Каджкой, Кесаровска околия, ограбили на четири души около 400—500 гроша и ги пуснали неповрѣдени. Полага се да е сѫщата шайка, която нападна пѣтници мѣжду Бѣла и Коюво, за което ви съобщихъ №. 6319.

И. д. Управитель; Марковъ.

Телографически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Берлинъ, 4 ноемвр. Камарата на депутатите избра г. Каеллера (консерваторъ) за предсѣдателъ. — Г. Хекреманъ (либералъ) и г. Бинда (националъ либералъ) се избраха за подпредсѣдатели.

Пеща, 4 ноемвр. Унгарската делегация прие бюджета на министерството на външните дѣла почти безъ разисквания.

Кairo, 5 ноемвр. Англичаните слѣдватъ да правятъ спѣнки на Арабиевъ процесъ. Види се че тѣ ще искатъ да въспрѣтъ сѫдението, когато Египетскиятъ кабинетъ би желаялъ строго наказание на ония, които сѫ извършили кланията и изгарянието Александрия.

Римъ, 5 ноемвр. Вѣст. Moniteur de Rome, официаленъ органъ на Ватиканъ, формално опровергава обнародваната отъ италианските вѣстници новина, че Кардиналъ Якобини билъ отправилъ еднаnota до външните сили относително до приговорите на апелативното сѫдилище по дѣлото Мартуничи.

Лондонъ, 5 ноемвр. Англия формално се противи на испращанието турски комисаръ въ Египетъ. Въ камарата на общините г. Гладстонъ каза, че двойниятъ контролъ не е унищоженъ, но че египетското правителство е изразило доброволно желанието да се унищожи този контролъ.

Г. Гладстонъ каза още, че Англия ще се помажи да накара да се направи една отстъпка отъ Червено море на Абисиния, но че не трѣбва този въпросъ да се смѣска съ учреждението на египетските работи.

Берлинъ, 5 ноемвр. Въ пруската диета, финансовия министъ, като внесе бюджета, каза: Дефицита, който ще има да се покрие съ заемъ, възлиза на 31.800,000 марки. Този дефицитъ, който произлиза отъ прѣмахванието четьртъ послѣдни категории отъ облаганите класове, има да се покрие отъ една върхнина върху патентите, за спиртливите напитки и тютюните.

Данцигъ, 6 ноемвр. Г. Гирсъ, Рускиятъ министъ на външните дѣла, днес пристигна тукъ и заминъ за Варзинъ, гдѣто отива да се види съ г-на Бисмарка.

Парижъ, 6 ноемвр. Депутатската камара прие бюджета на министерството на външните дѣла.

Каиро, 6 ноемвр. Процеса на Араби се отложи за до когато египетският кабинетъ узнае желанията на Англия. Слушанието до сега доказаватъ, че Араби е виновенъ въ изгарянието и кланията въ Александрия.

Пеша, 7 ноемвр. Въ Унгарската делегация, събрана на последните заседания, министра на общите финанси, г. Каллай, изрази, отъ името на Императора, благодарноститъ му. Председателя, въ словото си за закриванието на заседанията, каза: Делегацията си е съставила убеждението, че правителството ще сериозно да се помажи и за въ бъдеще също тъй да удържи приятелски връски съ външните държави; че защитата на държавата ще се улесни съ новата организация на войската, и че оккупиранието на области ще могатъ сами за себе си да доставятъ достаточни источни за покриване разноските по администрацията имъ.

Сесията сеключи посрещъ викове да живе Краля.

Врачански окръженъ съдъ

РЕЗОЛЮЦИЯ

Въ името на Негово Височество **Александър I-й Князъ Български**, Врачански окръженъ съдъ днес на дванадесетий април 1882 година открыто въ следующиятъ съставъ: Председателъ Иванъ А. Алексиевъ, членове: Иванъ Велиновъ и Иванъ Николаевъ, при помощника Секретаря: Теодоръ Богоровъ, и при участието на помощника прокурора Григорий Н. Гарнаулътъ въ публичното съдебно заседание разглѣда гражданското дѣло подъ №. 317, по тежката на Сюлейманъ Кадийски жителъ изъ градъ Берковица, настойникъ на малолѣтната Юрие Амди Бегова, противъ Ибрахимъ Параджикъ жителъ изъ гр. Берковица по настоящемъ живущъ въ Париградъ, за наследство.

На основание 134, 138, 167, и 281, ст. п. 2 отъ Временните Съдебни Правила, и членъ 2-й отъ законъ за земите отъ 19 мухаремъ 1284 год. по егира.

Заочно рѣши:

Намира искътъ на Сюлейманъ Кадийски настойникъ на малолѣтната Юрие Амди Бегова за основенъ и озъжда Ибрахимъ Параджиковъ да му предаде една пета частъ отъ чифликътъ който се намира въ селото Охридъ и Палилула. Отблъсва искътъ му относително 7 годишния приходъ на петата частъ отъ спорниятъ чифликъ съгласно членъ 21 отъ законъ за земите отъ 7-и рамазанъ 1274, година по егира.

Отблъсва искътъ му относително движимите имущества като недоказанъ.

Съдебните разноски отъ лева 103, и 45 ст. за обнародование въ „Държавниятъ Вѣстникъ“ лева 20: всичко лева 123, 45 ст. се възлагатъ върху тежкия искътъ.

Рѣшението въ окончателна форма въ първа инстанция съ право на апелъ ще се чете на 27-и текущий.

На първобраза подписали Председателъ, Иванъ, А. Алексиевъ членове: Иванъ Велиновъ, и Иванъ Николаевъ, и приподписалъ помощника Секретаря Т. Богоровъ.

За Председателъ: А. Д. Иоцевъ.
Секретаръ: Т. Богоровъ.

1—(1392)—3

Шумненски мировий съдия.

ЗАДОЧНО РѣШЕНИЕ

№ 889.

Въ името на Негово Височество **Александър I. Князъ Български**, на 1882 година 13 октомври Шумненски мировий съдия Н. Гиневъ, въ открыто съдебно заседание разглѣда гражданското дѣло подъ № 889, по иска на Хасанъ Мехмедовъ Шумненски жителъ, настойникъ на сирацитъ: Мехмеда, Ахмеда и Фатме Ибръмови, жители Шумненски, противъ Мехмеда Исуфовъ, тоже бивши Шумненски жителъ, по настоящемъ живущъ у града Ортакеовъ, Единенско окръжение „Турция“ за 2100 гроша по записъ. Ответника Мехмедъ Исуфовъ призованъ чрезъ „Държавенъ Вѣстникъ“ трикратно въ броеве 60, 61 и 62 за 13 число не се яви за отговоръ, нито лично нито чрезъ повъренникъ. Като разглѣда дѣлото задочно, на основание чл. 115 и 116 гражд. миров. съдопроизвод. мировий съдия намѣри: съ прописание 3 юни т. г. Хасанъ Мехмедовъ, настойникъ на сирацитъ Ибръмови, Шумненски жители, дери по записъ отъ датата на записа по 50% пар. съгласно 1 чл. лихомеството Оттоман. законъ за сирацитъ отъ Мехмеда Исуфовъ, наедно съ съдебните права водене дѣлото разноски. Като зема предъ видъ: 1) иска на

настойника — ищца сумма 2100 гр. по записъ отъ 1870 год. 10 мартъ, когото въ подкрепление (иска) представи и достовѣренността на когото неподлежи на съмнѣние: 2) не явката на ответника въ съда безъ уважителни причини, и 3) прозбата на ищца уважителна за възнаграждение по водение дѣлото така и съдебните разноски по публикуване призовката за лева двадесетъ и седемъ. То на основание ст. 4, 48, 76, 100, 103, 115, 116 и 47 гражд. мирово съдопроизводство, чл. 1 Оттоман. законъ, 99 чл. търгов. законъ прибавката, 971 Вр. Съд. Правила,

определи:

Задочно осъждамъ, бивши Шумненски жителъ по настоящемъ пребивающъ у Ортакеовъ Единенско окр. „Турция“ Мехмеда Исуфовъ да брои двѣ хиляди и сто гроша по записъ 1870 г. 10 мартъ, на Хасана Мехмедова, настойника на сирацитъ: Мехмеда, Ахмеда и Фатме Ибръмови, Шумненски жители съ припадающата се лихва по 50% пар. начиная 10 мартъ 1870 г. до окончателното исплащане; тъй също да плати съдебните права водение дѣлото разноски шестдесетъ и петь и други двадесетъ и седемъ лева за публикуване призовката въ „Държавенъ Вѣстникъ“. Това рѣшение е задочно, не въ окончателна форма, подлежи на Апелъ предъ Шум. окр. съдъ, мѣсяченъ срокъ отъ дня обявлениято му въ „Държавенъ Вѣстникъ“ съгласно ст. 125 и 132 гражд. мир. съдопроизводство.

Мировий съдия: Н. Гиневъ.

Секретарь: Д. П. Моловъ.

3—(1508)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

На НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРА бѣше благоугодно да разрѣши, щото, всѣка година да постѫпватъ бесплатно въ морското училище двѣ млади българчета.

Военното Министерство, по заповѣдта на Военния Министъ, като обявява това, добавя, че тъй като отъ младежите, които желаятъ да постѫпятъ въ споменътото училище се искатъ познания отъ науките по определена програма, то желаютъ при прошението си трѣбва да прилагатъ освѣнъ метрическо и кръщально свидѣтелство още медицинско свидѣтелство за здравието му и свидѣтелство или attestъ за преминованието курса на науките въ нѣкое учебно заведение.

ОБЯВЛЕНИЕ

Отъ масата на испадналъ покойниятъ Стефанъ Братановъ въ г. Русе.

Съгласно 199 чл. отъ Търгов. Отоман. законъ пригласяватъ се кредиторите на испадналъ Стефанъ Братановъ да представятъ въ синдикатото на тоя несъстоятеленъ въ гр. Русе, до 20 дена отъ денътъ на еднократното публикуване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“, лично или чрезъ законенъ повъренникъ, документите си за искътъ имъ, слѣдъ изминуванието на дѣлговетъ съгласно чл. 200 отъ същия законъ; Въ противенъ случай ще се дѣствува по 210 чл. отъ този законъ.

Русе, 4 ноември 1882 година.

Дѣловодителъ: И. В. Христофоровъ.

Сандици: П. Сп. Златовъ и

Рефетъ Израилъ.

1—(1535)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 761.

Чатакската митница обявява съ настоящето си за всеобщо знание, че на 23 идущий ноември часа отъ 1—6 послѣ пладнѣ, въ помѣщението ѝ ще се произведе публиченъ търгъ за продажбата на 4 воденични и 15 точилени каманье, взети контрабанда.

Желающите да купятъ тѣзи каманье нека се явятъ въ канцеларията на митницата въ определеното време за да наддаватъ.

С. Чатакъ, 23 октомври 1882 год.

Управителъ: С. Поповъ.

Писаръ: З. Цончевъ.

3—(1521)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 635.

Видинскиятъ окръженъ управителъ съвѣтъ съ настоящето си обявява, че ѿ продаде съ лицитационенъ търгъ слѣдующите пра-вителственни храни:

а) 1687 оки жито; б) 1504 оки ржъ и в) 2852 оки ечмикъ.

Г-да желаютъ да ги купятъ, се умоляватъ да присѫтствуватъ при окончателниятъ лицитационниятъ търгъ, който ѿ се произведе въ канцеларията на съвѣта на 29 ид. ноември, частъ на 5 слѣдъ пладнѣ.

Видинъ, 28 октомври 1882 год.

Председателъ: Е. Каменовъ.

Чл. Секретарь: З. Игнатовъ.

3—(1513)—3

Отъ военното училище.

ОБЯВЛЕНИЕ

Военното на Негово Височество Училище съ това обявява, че испити за постъпване въ училището се назначени: за I-й специалният класъ въ май мѣсецъ и за общите класове въ августъ мѣсецъ ежегодно; въ друго време на годината никакво приемане не става и всички прошения за това ще отраватъ безъ последствие.

Началникъ Подполковникъ Ремлингенъ.

1—(1534)—3

Софийско гр. общ. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2561.

Софийското градско общинско управление обявява на публиката, че отъ 17 до 31 идущий месецъ декември т. година всѣки денъ (освѣнъ неприсътственни) отъ 10 до 12 часа предъ пладнѣ и отъ 2 до 4 часа следъ пладнѣ ще става въ помѣщението му публиченъ аукционенъ търгъ за отдаване подъ наемъ градско общинския недвижими имущества като: люкани, воденици, бюфета въ Александровската градина, банитѣ, нивя, ливади и пр., за време отъ 1 януари 1883 г. до 1 януари 1884 год.; тѣзи имущества сѫ изложени подробно въ особенъ списъкъ, който є залепенъ въ помѣщението на общинското управление и се намира на расположение на интересуващи се.

Отъ конкурентите ще се иска предварително депозитъ за всѣко имущество по 5% отъ досегашната му наемна плата.

Желаещите, се приканватъ да взематъ участие на търгътъ.

София, 3 ноември 1882 год.

Помощникъ кмета: Райновъ.
за секретаръ: Ст. Георгиевъ.

2—(1523)—3

Русенски окръженъ сѫдъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6501.

Русенски окръж. сѫдъ, на основание ст. 850 и 851 отъ Врѣм. Сѫдебни Правила, дира Ахмедъ Кафалиоглу, жителъ отъ село Балабанларъ, Разградско, който се обвинява въ даване храна на разбойниците.

Ахмедъ Кафалиоглу е на 30 години, растъръденъ, лице чисто и бѣло, очи и вежди жълти, мустаци жълти и малки.

Който узнае гдѣ се намира речението обвиняемъ, се задължава да извѣсти на мѣстните власти, а тѣ се умоляватъ да го проводятъ въ горѣказания сѫдъ.

Русе, 1 ноември 1882 год.

Предсѣдателъ: Ив. П. Божковъ.
Секретаръ: Д. И. Ралчовъ.
1—(1530)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6523.

Русенски окръженъ сѫдъ, на основание ст. 850 и 851 отъ Вр. Сѫд. Правила, дира Георгий А. Кърджиевъ, жителъ Русенски и бивши редакторъ на в. „Братство“, който се обвинява въ обнародование дописка съ клеветническо съдѣржание противъ намѣстника на Ломъ-Палански окръженъ управител Ивановъ.

Георгий А. Кърджиевъ е на 28 години, растъръденъ, коса малка, очи, вежди и мустаци черни малки, безъ брада, съ чокъ, лице и тѣлосложение пълно, на корема има рана отъ куршумъ.

Който узнае гдѣ се намира речението обвиняемъ, се задължава да извѣсти на мѣстните

власти, а тѣ се умоляватъ да го препроводятъ въ горѣказания сѫдъ.

Русе, 1 ноември 1882 год.

Предсѣдателъ: Ив. П. Божковъ.

Секретаръ: Д. И. Ралчовъ.
1—(1531)—1

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 6499.

Русенски окръженъ сѫдъ на основание ст. 850 и 851 отъ Врѣм. Сѫдеб. Правила, дира аристантитѣ Кадиръ Еминовъ и Оманъ Алиевъ, жители отъ г. Сисистра, и Хасанъ Махмудовъ отъ г. Свищовъ, които се обвиняватъ въ убийство на драгуна Иванъ Теодоровъ Ивановъ.

Кадиръ Еминовъ е на 28 години растъръденъ, тѣнакъ, мустаци и вежди възруси, лице черно и очи сиви.

Османъ Алиевъ е на 23 години, рѣсть срѣденъ, лице пълно, коса, мустаци и вежди възруси и очи винени.

Хасанъ Махмудовъ е на 28 години, възруси, лице чисто, носъ остръ, коса и мустаци кестенини и очи черни.

Който узнае гдѣ се намиратъ реченните обвиняеми, се задължава да извѣсти на мѣстните власти, а тѣ се умоляватъ да ги препроводятъ въ горѣказания сѫдъ.

Русе, 1 ноември 1882 год.

Предсѣдателъ: Ив. П. Божковъ.

Секретаръ: Д. И. Ралчовъ.
1—(1529)—1

Обявление

№ 11.

В. ТЪРНОВСКИЯ ОКРЪЖЕНЪ СѢРЪ-ПАЗАРЪ е отворенъ всѣка седмица прѣзъ цѣлата година отъ петъкъ сутринъта до сѫбота вечеръта, съ бесплатни свидѣтелства.

Дирекцията на Търговското Акционерно Дружество въ г. В. Търново извѣстява на почитаемата публика, че възникналътѣ недоразумѣния между В. Търновския окръженъ управителъ съвѣтъ и В. Търновското градско общинско управление, — които бѣха причина за побързване на Дружественитѣ дѣйствия по развитието на В. Търновския Сѣръ-Пазаръ, въ течението на 6—7 мѣсеки, — сѫ вече изравнени. Това се потвърдява и отъ обявленietо на В. Търновското градско общинско управление подъ №. 1155 отъ 22 октомври, което гласи:

В. Търновското градско общинско управление обявява за всеобщо знание телеграммата на г-на Министра на Внѣтрѣшнитѣ Дѣла подъ № 7937 отъ 19 октомври 1882 год. до г-на Търновския окръженъ управителъ, пратена въ общото управление отъ последния при отношението № 6042 отъ 21 того:

„Търновскому окружному управителю. НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО Господарь като взе въ внимание просбата на града Търново и като желаетъ всѣкакъ можни средства да помогне на икономическото развитие на тоя градъ, Височайше заповѣда да се причисли Търновския Сѣръ-пазаръ въ числото на другите окръжни пазари, и да се представи на Търновското градско общ. управление правото да събира дохода отъ този пазаръ, въ течение на три години, срокъ отъ денътъ на склучения контрактъ съ Търновското Акционерно Дружество. Моля да обявите на населението на града Търново“.

Подпись: Министръ Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Приподписали: Кметъ П. Бояджиевъ.
Секретаръ Д. Атанасовъ.

Дирекцията на Дружеството като извѣстява за това почитаемата публика, има частъ да обяви, че Дружеството ще продължава и за напрѣдъ да издава безплатно законните свидѣтелства за правопродаване добитъкъ, съгласно съ рѣшението на извѣнредното му учредително събрание. Дружеството прави тази отстъпка — безплатно издаване свидѣтелства, — отъ своя страна, на посѣтителите на Търновския окръженъ Сѣръ-пазаръ, само за развитието му. При това, Дирекцията на дружеството, има частъ да извѣстява почитаемата публика, че освѣнъ удобната и широка мѣстностъ на В. Търновския окръженъ Сѣръ-пазаръ, нужднитѣ удобства за пазаря вече сѫ готови като: изобилна вода на срѣдъ пазаря, обширенъ ханъ съ удобни помѣщения за добитъкъ и проч. и проч.

При това дружеството като потвърдява и обявленията си отъ 24 юни т. г. моли почитаемата публика да посѣща В. Търновския окръженъ Сѣръ-пазаръ, гдѣто освѣнъ удобствата и улесненията, които ще посрѣдниятъ отъ страна на дружеството, посѣтителите ще се ползватъ и отъ съдѣйствията му, въ купило и проданъ всѣкакъвъ добитъкъ.

Дружеството обявява, че то купува и продава всѣкакъвъ добитъкъ по текущите цѣни и постоянно има готова стока.

Търново, 24 октомври 1882 година.

Директоръ: Н Константиновъ.

Кассиеръ: Георги Дончовъ (Мутафоловъ).

Забѣл. Покорно молиме редакцитетъ на Българскитѣ вѣстници да препечататъ това ни обявление.

Дирекцията.

2—(1522)—2